

SEFER HAMITZVOT #221 – EISHET Y'FAT TOAR

(1) דברים פרק כא

(י) כי תצא למלחמה על איבך ונתנו יקוק אלהיך בידך ושבת שביו: (יא) וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: (יב) והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה: (יג) והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: (יד) והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:

(2) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה רכא

והמצוה הרכ"א היא שציונו בדין אשת יפת תואר והוא אמרו יתעלה (ר"פ תצא) וראית בשביה אשת יפת תואר. וכבר התבאר משפטי מצוה זו בפרק ראשון מקדושין (כא ב, כב א):

(3) תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כא עמוד ב

יפת תואר - לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, מוטב שיאכלו ישראל תמותות שחוטות ואל יאכלו בשר תמותות נבילות רש"י דברים פרק כא ולקחת לך לאשה - לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שאם אין הקדוש ברוך הוא מתירה ישאנה באיסור.

How does it work practically? (When can he have relations with her?) And relatedly, what's the Chiddush of Eishet Yfat Toar?

(4) תוספות מסכת קידושין דף כב עמוד א

שלא ילחצנה במלחמה - פי' בקונטרס לבוא עליה משמע מתוך פירושו דבמלחמה אסור לבוא עליה כל עיקר ואפילו ביאה ראשונה אינו מותר עד לאחר כל המעשים ותימה א"כ מאי קאמר לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע כיון דבמלחמה אסור עד שיבא לביתו ולאחר כל המעשים היאך נתפייס יצרו בכך אכתי איכא יצר הרע במלחמה ובביתו עד ירח ימים... ונראה לר"ת דביאה ראשונה מותרת במלחמה אבל ביאה שניה אסורה עד שתהא בביתו גיורת

Rashi: Geirus against her will works in this case. Tosfot:Haboel es Haaramis, Kanaim Pogim Bo but not in this case.

(5) רמב"ן דברים פרק כא

והטעם בפרשה הזו, מפני שהיא מתגירת בעל כרחה, ואין שואלין אותה אם תחפוץ לעזוב דתה ולהתיהד כאשר נעשה בגרים, אבל יאמר לה הבעל שתשמור תורת ישראל בעל

כרחה ותעזוב יראתה. וזה טעם ובכתה את אביה ואת אמה, כי תעזוב את עמה ואת אלהיה... אבל אם רצתה להתגייר בחפץ נפשה בבית דין כמשפט הרי היא מותרת מיד

(6) ספר החינוך מצוה תקלב

ומשרשי המצוה אמרו זכרונם לברכה לפי שלא התירה התורה יפת תואר בשביה אלא כנגד יצר הרע, שאם לא התירה הכתוב ישאנה באיסור לתוקף יצר לב האדם רע בענין החשק, ועל כן סתם הכתוב דלת בפניו להבאישה בעיניו, וצוה לגלח ראשה כדי לאבד תואר שערוותיה הנאים ולגדל צפרניה כדי לנוול תואר ידיה, ושירשה אותה לבכות חדש ראשון לנוול פניה ולכלות בדמעות עיניה, גם חייב הכתוב שתשב עמו בביתו בעשותה כל זה בחדש הראשון, והכל להמאיסה בעיניו שיהא נכנס ויוצא נתקל בה ורואה בניוולה. ואמרו מן המפרשים שהיתר יפת תואר ביאה ראשונה היא בגיורתה, וקרובים דבריהם אחר שההיתר שלה הוא מפני תוקף יצר הרע. אבל מהם שאמרו שאינה מותרת כלל עד לאחר כל המעשים האלו שזכרנו, ומפשט הכתובים נראה כן, גם בירושלמי [פ"ב דמכות ה"ו] ... ונוהגת מצוה זו בזמן שישראל על אדמתן, כי אז היה להן רשות ויכולת בידם להלחם.

(7) רמב"ם הלכות מלכים פרק ח הלכה א

חלוצי צבא כשיכנסו בגבול העכו"ם ויכבשום וישבו מהן, מותר להן לאכול נבלות וטרפות ובשר חזיר וכיוצא בו, אם ירעב ולא מצא מה יאכל אלא מאכלות אלו האסורים, וכן שותה יין נסך, מפני השמועה למדו ובתים מלאים כל טוב ערפי חזירים וכיוצא בהן.

הלכה ב וכן בועל אשה בגיורתה אם תקפו יצרו, אבל לא יבעלנה וילך לו, אלא מכניסה לתוך ביתו, שנאמר וראית בשביה אשת יפת תואר, ואסור לבעול אותה ביאה שניה עד שישאנה.

הלכה ה וכיצד דין ישראל ביפת תואר, אחרי שיבעלנה ביאה ראשונה והיא בגיורתה אם קבלה עליה להכנס תחת כנפי השכינה מטבילה לשם גרות מיד, ואם לא קבלה תשב בביתו שלשים יום, שנאמר ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, וכן בוכה על דתה ואינו מונעה, ומגדלת את צפרניה, ומגלחת את ראשה כדי שתתגנה בעיניו, ותהיה עמו בבית, נכנס ורואה אותה, יוצא ורואה אותה, כדי שיקוץ בה, ומגלגל עמה כדי שתקבל, אם קבלה ורצה בה, הרי זו מתגיירת וטובלת ככל הגרים.

הלכה ז לא רצתה להתגייר מגלגלין עמה שנים עשר חדש, לא רצתה מקבלת שבע מצות שנצטוו בני נח ומשלחה לנפשה, והרי היא ככל הגרים התושבים, ואינו נושאה שאסור לישא אשה שלא נתגיירה.